Հայոց լեզուն «եղեռնազարկ». գիտաժողով լեզվի ինստիտուտում

ՀՀ ԳԱԱ Հ. Ամաոյանի անվան լեզվի ինստիտուտում հունիսի 16-ին տեղի ունեցավ «Հայոց լեզուն եղեռնազարկ» խորագրով գիտաժողով, որին մասնակցում էին ինչպես ակադեմիական, այնպես էլ բուհական համակարգի ներկայացուցիչներ։ Ձեկուցողներն անդրադարձան թե գրական արևմտահայերենին և թե հայերենի բարբառներին եղեռնի պատձառած կորուստներին ու վնասներին, ներկայացրին կորստի մատնված մի շարք բարբառների (Ակնի, Նիկոմեդիայի, Եվղոկիայի, Ռողոսթոյի) լեզվական հետաքրքրական իրողություններ։ Անդրաղարձ եղավ նաև Կ. Պոլսում արևմտահայերենի արդի վիճակին, բնօրրանից կտրված բարբառներին, հուշագրություններում արևմտահայ բարբառների մասին եղած տեղեկություններին և այլն։ Փաստվեց, որ եղերնի պատձառած կորուստները ոչ միայն բեկեցին մեր լեզվի զարգացման բնականոն ընթացքը, այլ նաև զգալի վնաս հասցրին մարդկային լեզվին ու քաղաքակրթությանն ընղհանրապես։

«Արևմտահայերենի և արևելահայերենի մերձեցման խնդիրներ»

ՀՀ սփյուռքի նախարարության և ՀՀ ԳԱԱ Հ. Ամառյանի անվան լեզվի ինստիտուտի նախաձեռնությամբ հուլիսի 29-ից 30-ը ՀՀ ԳԱԱ նիստերի դահլիձում տեղի ունեցավ «Արևմտահայերենի և արևելահայերենի մերձեցման խնդիրները» խորագրով համաժողովը։

Բացման խոսքով հանդես եկավ ՀՀ սփյուռքի նախարար Հ. Հակոբյանը։ Ողջունելով համաժողովի մասնակիցներին նա համոզմունք հայտնեց, որ մայրենի լեզվի երկու ձյուղերին նվիրված այս զիտաժողովը կնպաստի մեր լեգվի միասնական զարգացմանը, կանոնարկմանն ու գիտական ուսումնասիրությանը, կրթական խնդիրներին վերաբերող նախաձեռնություններին, նոր ծրագրերի առաջադրմանն ու իրագործմանը։ «Մենք պարտավոր ենք արևմտահայերենը պահպանել, մեր լեզուն անադարտ պահել և ապահովել հայերենի միասնական զարգացումը իբրև ազգային միասնության պահպանման և պետականության զարգացման կարևորագույն գործոև» ,- նշեց նախարարը։

Ողջույնի խոսքով հանդես եկավ ՀՀ ԳԱԱ հայագիտության և հասարակական գիտությունների բաժանմունքի ակադեմիկոս-քարտուղար Յու. Սուվարյանը։ Նա կարևորեց համաժողովի դերը հայոց լեզվի երկու ձյուղերի մերձեցմանն առնչվող խնդիրների լուծման գործում։ Նշեց նաև, որ այսօր առավել քան երբևէ օրակարգային է Հայերենի բարձրագույն խորհուրդ ստեղծելու խնդիրը։

ՀՀ ԳԱԱ Հ. Աճառյանի անվան լեզվի ինստիտուտի տնօրեն Վ. Կատվալյանը խոսեց ցեղասպանությունից 100 տարի անց հայոց լեզվի առջև ծառացած մարտահրավերների մասին։ Անդրադառնալով լեզվի երկու ձյուղերի ներկա վիձակին և առկա խնդիրներին՝ նա ներկայացրեց ցեղասպանության հետևանքով և խորհրդային շրջանում Ադրբեջանում հայկական բարբառների կորստին, լեզվի զարգացման ու երկու ձյուղերի մեր- . ձեցման խոչընդոտներին։ Վ. Կատվալյանը մասնավորապես նշեց, որ գիտաժողովի նպատակը գրական լեզվի մեկ միասնական տարբերակ ունենալը չէ, այլ զարգացման միասնական հեռանկարի և փոխհամաձայնեցված կանոնակարգումն է և փոխհարստացման ուդիների մշակումը և դրանց գործադրումը։

ՀՀ ԳԱԱ լեզվի ինստիտուտի ընդհանուր և համեմատական լեզվաբանության բաժնի վարիչ Վ. Գ. Համբարձումյանը հանգամանալից
վերլուծությամբ անդրադարձավ
գրական արևելահայերենի և արևմըտահայերենի տերմինաբանու-

թյան միասնականացման հարցերին։

ԵՊՀ դասախոս Հ. Չոլաքյանը հանդես եկավ նաև «Գրական հայերէնի երկու ձիւղերու մերձեցման խնդիրները Սփիւոքահայ դպրոցի համապատասխան փորձի լոյսին տակ» զեկուցումով։ Ներկայացնելով արևմտահայերենի դասավանդմանն առնչվող խնդիրները Սփյուռքի հայկական դպրոցներում նա հիմնավորեց բազմամշակույթ և բազմալեզու միջավայրերում ապրող և կրթվող հայ երեխաներին մայրենին արդյունավետ ուսուցանելու համար որոշակի հայեցակարգ և մեթողներ մշակելու անհրաժեշտությունը։

Լեյդենի համալսարանի դասախոս Հ.Մարտիրոսյանը ներկայացրեց իր խոհերը արդի հայերենի խնդիրների շուրջ։

Անդրադառնալով այն հարցին, թե արդյոք ազգային միասնության հարցում էական դեր ունեն մեր երկու գրական ձյուղերի քերականական և ուղղագրական տարբերությունները «Հարություն» ֆիլմի լեզվի օրինակով առանձնացրեց անհարկի նորաբանություններին և փոխառություններին առնչվող որոշ խնդիրներ։

Բանավոր խոսքում արևմտահայերենի և արևելահայերենի բատազուգորդումների մասին զեկուցումով հանդես եկավ ԵՊԼՀ դասախոս Ս. Աբազյանը։ Շարժայի (ԱՄԷ) Օհաննէսեան վարժարանի ուսուցչուհի Հ. Կազանջյանը ևս անդրադարձավ արևմտահայերենի և արեվելահայերենի մերձեցման

խնդիրներին ներկայացնելով դասավանդման ընթացքում իր կուտակած փորձը։ Քննարկվող խնդիրների վերաբերյալ իր դիտարկումները ներկայացրեց ՀՀ կրթության և գիտության նախարարության լեզվի պետական տեսչության պետ Մ.Երիցյանը։

Համազգային հայ կրթական մշակութային միության «Բագին» պաշտոնաթերթի գլխավոր խմբագիր Հ. Պալյանն առաջարկեց հայերենի երկու ձյուղերի մերձեցանը նպաստող որոշակի քայլեր։ Նույն հարցին անդրադարձավ նան «Մեսրոպեան ուխտ» լեզվապահպանական միության նախագահ Ն. Որբերյանը (ԱՄՆ) և առաջարկեց ստեղծել Համահայկական տերմինաբանական կոմիտե, քննարկել և ի մի բերել ուղղագրության միասնականացման խնդիրները։

Արևելահայերենի և արևմտահայերենի մերձեցման իր տեսլականն ու լուծման ուղիները ներկայացրեց ՀՀ սփյուռքի նախարարության «Հայերն այսօր» էլեկտրոնային պարբերականի գլխավոր խմբագիր Ն. Մկրտիչյանը։

Նա հանգամանալից անդրադարձավ Սփյուռքի տարբեր համայնքներում օտար լեզուների ազդեցությամբ արևմտահայերենի կրած հնչյունական, քերականական փոփոխություններին և կիրառվող օտարաբանություններին։
Խոսեց նաև սփյուռքում արևմտահայերեն հրապարակվող լրատվամիջոցների լեզվական խնդիրների,
Հայաստանում արևմտահայերենի
ուսուցման հարցերի մասին։ Ն.

Մկրտիչյանը առաջարկեց Հայաստանում ստեղծել արևմտահայերենով գործող դպրոցներ, իսկ Մփյուռքում՝ լեզվի տեսչությանը համարժեք կառույց, որը կփորձի նորմավորել լրատվամիջոցների լեզուն և աշխատանքներ իրականացնել տարբեր համայնքներում արևմտահայերենի կանոնարկման, տարբերությունների նույնականացման ուղղությամբ։

ՀՀ ԳԱԱ Հ. Աճառյանի անվան լեզվի ինստիտուտի արևմտահայերենի բաժնի աշխատակից Մ. Տիոյանը համաժողովի մասնակիցներին ներկայացրեց բաժնին կից սփյուոքի խմբի ուղերձը Լոս Անջելեսից (ղեկավար՝ Ա. Մարգսյան)։ Ողջունելով համաժողովը կազմակերպելու նախաձեռնությունը հեղինակներն անդրադառնում են հայոց լեզվի երկու ձյուղերի մերձեցման խնդիրներին ու ուղիներին։ Նրանք նշում են, որ մերձեցումը գերազանցապես առնչվում է բառապաշարի ոլորտին, տերմինաբանությանը, ուղղագրությանը և լեզվական այլ իրոդությունների՝ համոզմունք հայտնելով, որ գործընթացը պիտի չկայանա լեզվաձյուղերից որևէ մեկի հաշվին։ Մ. Տիոյանը ներկայացրեց նաև որոշ դիտարկումներ արևմտահայերենի ուսումնասիրության մի քանի հարցերի վերաբերյալ։ Փարիզի «Նոր Յառաջ» թերթի խմբագիր Ժ. Չոլաքեանը հանդես եկավ «Հայերէնը ֆրանսերէնի շուքին» զեկուցումով անդրադառնալով տարբեր երկրներում այլ լեզուների հետ հայերենի ազդեցության և փոխազդեցության

խնդիրներին։

Արևմտահայերենի պահպանության, գործառության և կանոնարկման խնդիրներին, ուղղագրության հարցերին, հանրակրթական դրպրոցներում արևմտահայերենի դասավանդման մարտահրավերներին վերաբերող զեկուցումներով հանդես եկան ԵՊՀ պրոֆ. Լ. Եզեկյանը հայոց լեզվի ամբիոնի դասախոս Ռ. Համբարձումյանը, ամբիոնի ասպիրանտ Մ. Շահումյանը, ԵՊՄՀ «Սփյուռք» գիտակրթական կենտրոնի ղեկավար Մ. Դանիելյանը, կենտրոնի աշխատակից Ք. Աբրահամյանը, ՀՊՄՀ հայոց լեգվի տարրական ուսուցման ամբիոնի վարիչ Ա. Գալստյանը, լեզվաբան Դ. Գյուրջինյանը, ԵՊԼՀ հայոց լեզվի ամբիոնի վարիչ Գ. Գևորգյանը, Սորբոնի համալսարանի պրոֆ. Հ. Փանոսյան-Գալֆայանը, ԵՊԲՀ հայոց լեզվի ամբիոնի վարիչ Հ. Սուքիասյանը, Արցախի «Մեսրոպ-Մաշտոց» համալսարանի ղասախոս Լ. Մարգարյանը, «Այլ կերպ» խաղի հեղինակներ Է. Մելիքյանը, Ա. Հակոբյանը և Մ. Խաչատրյանը, որոնք պատկերաշարով ներկայացրին մտավոր-ժամանցային խաղերի միջոցով հայերենը պահպանելուն և կիրառելուն ուղղված իրենց ծրագիրը։ Ելույթ ունեցան նաև սփյուռքի կրթօջախների ուսուցիչները Փարիզի «Մկնիկ» աշխատանոցի տնօրեն Ա. Գրիգորյանը («Արևելահայերենի և արևմըտահայերենի միատեղ և գուգահեռ շփումն ու զարգացումը») և Լիբանանի Զմմառի Դպրեվանքի և Сնծայարանի ուսուցչուհի U. Фիլավձյանը («Միթէ վերջին պոյետն եմ ես». մայրենին անաղարտ պահել»)։ Ձեկուցումների շարքը եզրափակեց ՀՀ ԳԱԱ լեզվի ինստիտուտի գիտաշխատակից Ա. Քարտաշյանը ներկայացնելով «Դիտարկումներ արդի արևմտահայիրականության մեջ գործառվող անձնանունների վերաբերյալ» զեկուցումը։

Մասնակիցների հարցերին պատասխանեցին Սփյուռքի նախարարի տեղակալ Ս. Սրապիոնյանը և ՀՀ ԳԱԱ Հ. Ամառյանի անվան լեզվի ինստիտուտի տնօրեն Վ. Կատվալյանը։

Համաժողովի երկօրյա աշխատանքն ամփոփեց ՀՀ սփյուռքի նախարար Հ. Հակոբյանը՝ նշելով, որ համաժողովը հայոց լեզվի երկու ձյուղերի մերձեցմանը միտված թերևս առաջին գործնական քայլն էր, իսկ արված դիտողությունները և առաջարկությունները կարող են առաջադրել խնդիրների լուծման նոր ուղիներ։

Մեմինար ՀՀ ԳԱԱ Հ.Աճառյանի անվան լեզվի ինստիտուտում

...

Փետրվարի 8-ին ՀՀ ԳԱԱ Հ.
Ամառյանի անվան լեգվի ինստիտուտում տեղի ունեցավ սեմինար,
որ նվիրված էր սփյուռքագիտությանը, Սփյուռքի հայագիտական
կենտրոններին, Արևմտյան Հայաստանում հայերենի գոյատևմանն
առնչվող հարցերին։ Ջեկուցումով
հանդես եկան հայոց լեզվի պատմության բաժնի վարիչ Գ. Մխի-

թարյանը, ավագ գիտաշխատողներ Ս. Տիոյանը և Հ. Մեսրոպյանը։

Անդրադառնալով Սփյուռքի հայագիտական կենտրոնների գործունեությանը՝ Գ. Մխիթարյանը ներկայացրեց դրանց կազմակերպական ու կառուցվածքային առանձնահատկությունները, ստեղծման
հիմքերը, հաստատությունների
առջն ծառացած խնդիրները, ինչպես նան նրանց հետ համագործակցության հնարավորությունները:

Ըստ զեկուցոդի հիշյալ կենտրոնները, գիտահետագոտական ու կրթական հաստատությունները ծավալուն գործունեություն են իրականացնում հայապահպանության, հայոց լեզուն և հայ գրականությունը, հայ ժողովրդի պատմությունը և մշակույթը պահպանելու և տարածելու ուղղությամբ։ Ներկայումս աշխարհի տարբեր երկրներում կան ինը տասնյակից ավելի նման կառույցներ, որոնց մի մասը հայագիտական ինքնուրույն կենտրոններ են, իսկ մյուսները գործում են այլ հաստատությունների (ինչպես հայկական, այնպես էլ օտար) կազմում։

U. Տիոյանի զեկուցեց վերջերս

Մփյուռքի նախարարությունում

կայացած ժողովի ընթացքում իռ
լանղական Diaspora Matters կազ
մակերպության գլխավոր գործա
դիր տնօրեն Քինգսլի Այքինսի կար
դացած դասախոսության մասին

նվիրված սփյուռքի առանձնահատ
կություններին (տարբեր ժողո
վուրդների դեպքում). ներկայումս

աշխարհում մեծ տարածում ունե-

ցող այդ իրողության ձևավորման և ձևափոխումների պատմությանը, հայրենիքի հետ սփյուռքի կապին, դերին և այլն։ Ինստիտուտի գիտաշխատողներին փոխանցելով հիշյալ դասախոսությունից ստացած իր տպավորությունները՝ զեկուցողը որոշ մանրամասներ ներկայացրեց իռլանդացի սփյուռքագետի հետազոտություններից։

Հ. Մեսրոպյանը տեղեկություններ հաղորդեց Թուրքիայում հայերենի վիձակի և հայոց լեզվի ուսուցման խնդիրների վերաբերյալ։ Նա փաստեց, որ Արևմտյան Հայաստանում շարունակում են ապրել հազարավոր հայեր, որոնք, թեև կորցրել են մայրենին ու դավանափոխ եղել, սակայն պահպանել են իրենց ազգային ինքնագիտակցությունը և հնարավորության դեպքում աստիձանաբար կարող են վերադառնալ իրենց բնիկ էությանը, արմատներին։ Նշվեց նաև, որ որոշ տարածքներում այս կամ այն չափով ու եղանակով հայերենը այնուամենայնիվ դեռևս գործաnnıú t:

Ձեկուցողները պատասխանեցին առաջադրվող հարցերին, իսկ վերջում եդավ մտքերի փոխանակում, ծավալվեց քննարկում։

•••

«Հայոց լեզվի ուսումնասիրության արդի հիմնահարցեր» խորագրով հանրապետական խորհրդակցություն

Փետրվարի 19-ին ՀՀ սփյուռքի նախարարության և ՀՀ ԳԱԱ

Աձաոյանի անվան լեզվի ինստիտուտի նախաձեռնությամբ տեղի ունեցավ Մայրենիի օրվան նվիրված «Հայոց լեզվի ուսումնասիրության արդի հիմնահարցեր» խորագրով հանրապետական խորհըրդակցություն, որին մասնակցում էին ՀՀ սփյուռքի նախարար Հ. Հակոբյանը, ՀՀ ԳԱԱ հայագիտության և հասարակական գիտությունների բաժանմունքի ակադեմիկոս-քարտուղար Յու. Մուվարյանը, բուհերի հայերենագիտական ամբիոնների վարիչներ և աշխատակիցներ, հայագիտական կենտրոնների ներկայացուցիչներ։

Բացման խոսքով հանդես եկավ Վ. Կատվալյանը։ Նա շնորհակալություն հայտնեց հանրապետության տարբեր մարզերից և Երևանից խորհրդակցությանը մասնակցող լեզվաբաններին։ Նշվեց, որ Մայրենիի տոնին Սփյուռքի նախարարությունը հաղորդել է համահայկական հնչեղություն. Հայրենիքում և Սփյուռքում կազմակերպվում են բազմաբնույթ միջոցառումներ, լեզվաբանները հանդես են գալիս ելույթներով և ասուլիսներով, արծարծվում են լեզվի պահպանության վերաբերյալ հրատապ հարցեր։

Արդեն մի քանի տարի է, ինչ Աճառյանի անվան լեզվի ինստիտուտը ՀՀ սփյուռքի նախարարության հետ համատեդ կազմակերպում է գիտաժողովներ, որոնց ընթացքում հնչում են գրական լեզվի կանոնարկմանը, լեգվաքաղաքականության խնղիրերին առնչվող հարցեր, լսվում են հայերենի երկու ձյուղերի զարգացմանը և մերձեցմանը վերաբերող հետաքրքիր զեկուցումներ, ծավալվում են նպաստավոր քննարկումներ, հրատարակվում են գիտական զեկուցումների ժողովածուներ։

Լեզվի ինստիտուտում ստեղծվել է արևմտահայերենի ուսումնասիրության բաժին, որն ունի հետագա աշխատանքների որոշակի ուղըղվածություն։

Մասնակիցներին ողջունեց ՀՀ սփյուռքի նախարար Հ. Հակոբյանը։ Նա ևս լեզվաբաններին շնորհակալություն հայտնեց շահագրգիռ մոտեցման և այն առողջ, անկեղծ մթնոլորտի համար, որ նրանք ձևավորել են հայոց լեզվին առնչվող խնդիրների շուրջ։ Նախարարն անդրադարձավ կառավարությանն աորնթեր լեզվի բարձրագույն խորհըրդի ստեղծմանը, որը Սփյուռքի նախարարության, Գիտությունների ազգային ակադեմիայի և Երևանի պետական համալսարանի նախաձեռնությամբ և ջանքերով կյանքի է կոչվում, և լեզվաբանները պետք է իրենց ակտիվ մասնակցությունն ունենան, որպեսզի այն ըստ ամենայնի իրականացնի իր առաքելությունը։

Մփյուռքի նախարարը կարևորեց հայոց լեզվի երկու ձյուղերի համամասնական զարգացումը։ Նա մասնավորապես ընդգծեց հետնարը. «Հայոց ցեղասպանության 100-րդ տարելիցի միջոցառումներում ընդգրկված էր նան արևմտահայերենի պահպանման և զարգացմանն ուղղված միջոցառումների ծրագիր, քանի որ եղեռնահար

էր եղել նաև հայոց լեզուն, կրել անասելի կորուստներ, և 100 տարի հետո մենք համատեղ ուժերով պետք է վերականգնենք մեր կորս-ված լեզվական արժեքները»։

Կարևոր խնդիր դիտվեց Սփյուռքի դպրոցների համար դասագրքերի ստեղծումը։ Սիրիայում կատարված դեպքերի հետևանքով հայենիքում հանգրվանած մեր հայրենակիցների մի մասը ներգրավվում է նաև արևմտահայերենի դասավանդման և հետազոտությունների ոլորտում. դրա վառ օրինակը Հ. Չոլաբյանն է, որ աշխատանքի է անցել Լեզվի ինստիտուտում։ Վերջում Հ. Հակոբյանը շնորհավորեց ներկաներին Մայրենիի օրվա առթիվ և հրավիրեց նախարարության նախաձեռնությամբ փետրվարի 21ին կայանալիք ավանդական միջոցառմանը, որին կմասնակցի նաև ՀՀ վարչապետ Հ. Աբրահամյանը։

«Հայոց լեզվի առօրյա կիրառումն անգամ պետք է լինի տոն, որ միշտ յուրաքանչյուրի հետ է, իսկ փետրվարի 21-ը դարձնենք սպասված, իսկական տոն»,- եզրափակեց իր ելույթը նախարարը։

Ողջույնի խոսքով հանդես եկավ նաև Յու. Մուվարյանը։ Նա ևս անդրադարձավ Լեզվի բարձրագույն խորհրդի ստեղծմանը նշելով, որ դա նշանավոր լեզվաբան Գ. Ջահուկյանի մեծ ցանկությունն էր։ Նա խոսեց դասագրքերի կատարելագործման, ուսուցիչների որակավորման բարձրացման և այլ խնդիրների մասին։

Ելույթներով հանդես եկան բուհերի ներկայացուցիչներ, անվանի

լեզվաբաններ, մայրենիով նախանձախնդիր այլ մասնագետներ։ Նրանք ներկայացրին հանրապետության գիտակրթական հաստատություններում մայրենիի հետագոտության տարբեր ուղղությունները և եղանակները, իրենց կոդմից իրականացված աշխատանքները, հետազոտություններն ու պաշտպանված գիտական թեզերը, հրատարակված աշխատությունները, առկա խնդիրներն ու հիմնահարցերը, նախանշեցին դրանց լուծման ուղիներն ու մեթոդները։ Տեղի ունեցավ քննարկում հայոց լեզվի ուսումասիրությանն առնչվող տարբեր հարցերի վերաբերյալ։ Նշվեցին առկա խնդիրները, այլև գիտական հաստատությունների միջև կապերի ամրապնդման հնարավորությունները։

•••

Հայերենի դասավանդման վիձակը Մերձավոր Արևելքի հայկական համայնքներում

ՀՀ ԳԱԱ Հ. Ամաոյանի անվան լեգվի ինստիտուտում փետրվարի 26-ին տեղի ունեցած գիտական սեսնինարի թեման Մերձավոր Արևելթի երկրներում հայերենի դասավանդման վիմակն էր։ Ձեկուցումով հանդես եկավ լեզվի ինստիտուտի արևմտահայերենի բաժնի ավագ գիտաշխատող Հ. Չոլաքյանը։ Նա, ընդգծեց Մերձավոր Արևելքում հայկական դպրոցների ազգապահպան մեծ նշանակությունը, մանրամասն ներկայացրեց դրանց ստեղծման հանգամանքները և

գործունեության պայմանները, շրջանի տարբեր երկրներում հայ դպրոցի կրած կազմակերպական և բովանդակային փոփոխությունների փուլերը, արևմտահայերենի պահպանման և զարզացման գործում անուրանալի դեր ունեցող կրթական այդ հաստատությունների առջն ժամանակի ընթացքում

Այնուհետև, զեկուցողը սեղմ վերլուծությամբ անդրադարձավ տարածաշրջանի հայկական հաանայնքներում հայոց լեզվի դասավանդման հարցերին, տարածաշրջանում հայերենի վիճակին, հաանայնքների և կրթական հաստատությունների առջև ներկայումս ծառացած խնդիրներին։

ծառացած մարտահրավերները։

Ընդգծվեց, որ Մերձավոր Արևելքի հայկական համայնքները մեծ դեր են խաղացել նաև ԱՄՆում, Կանադայում, Ավստրալիայում և այլ երկրներում հայ դպրոցի հիմնադրման և զարգացման գործում։ Նշվեց, որ հատկապես Լիբանանի և Սիրիայի հայ համայնքները իրենց կրթական հաստատություններով, ինչպես նաև Եգիպտոսի, Հորդանանի, Կիպրոսի, Քուվեյթի հայկական դպրոցները շարունակում են մնալ արևմտահայերենի ուսուցման և պահպանման ամենակարնոր կենտրոնները։

Վերջում ներկաները, որոնց թվում էին նաև ՀՀ սփյուռքի նախարարության ներկայացուցիչներ, դիտարկումների և հարցուպատասխանի միջոցով ամբողջացրին թեմայի քննարկումը։

«Հերացի» ավագ ղպրոցի սաները լեզվի ինստիտուտում

Մարտի 4-ին Երևանի պետական բժշկական համալսարանի «Հերացի» ավագ դպրոցի 10-րդ և 11-րդ դասարանների մի խումբ աշակերտներ հայոց լեզվի և գրականության ուսուցիչների հետ հյուրընկալվեցին ՀՀ ԳԱԱ Հ. Ամառյանի անվան լեզվի ինստիտուտում՝ ներկայացնելու իրենց ինքնուրույն հետազոտական աշխատանքները։

Լեզվի ինստիտուտի տնօրեն Վ. Կատվալյանը, ողջունելով նրանց մուտքը ինստիտուտ, իր ելույթում նշեց, որ հետազոտական աշխատանքը ամենահաձելի աշխատանքն է, և ամեն հետազոտող պետք է քաջ գիտակցի, որ իր գործով ծառայություն է մատուցում իր հայրենիքին և ժողովրդին։ Մեկ անգամ ևս անդրադարձ եղավ հայերենն անաղարտ պահելու, մշակելու և զարգացնելու կարևորությանը։ Նաև նշվեց, որ այս առումով Լեզվի ինստիտուտը համագործակցում է ՀՀ սփյուռքի նախարարության հետ, որը, ի դեմս նախարար Հ. Հակոբյանի, մեծապես շահագրգիո է հայերենի խընդիրներով թե՛ հայրենիքում և թե՛ Մփյուոքում։

Այնուհետն ելույթ ունեցավ ՀՀ սփյուռքի նախարարության ներկայացուցիչը՝ զիտակրթական բաժնի պետ Ս. Համբարյանը։ Նա աշակերտներին փոխանցեց նա-

խարարի ողջույնի խոսքը, որում մասնավորապես կոչ էր արվում հայ դպրոցականներին՝ լինել հայոց լեզվի պահապանը և տարածողը։

Աշակերտները ներկայացրին իրենց ուսումնասիրությունները, որոնք նվիրված էին հայերենի, հայ գրականության և հայ փիլիսո-փայական մտքի ամենատարբեր հարցերի։ Ձեկուցողները ինստիտուտի գիտաշխատողների կողմից արժանացան դրվատանքի և խրախուսանքի։

Իրենց դիտարկումներն արեցին ինստիտուտի աշխատակիցներ Լ. Հովսեփյանը, Ռ. Թոխմախյանը, Ն. Սարգսյանը, Գ. Մխիթարյանը, ԵՊԲՀ հայոց լեզվի ամբիոնի վարիչ Հ. Սուքիասյանը։

Հանդիպման վերջում Մփյուոքի նախարարության և Լեզվի ինստիտուտի կողմից գրքեր նվիրվեցին զեկուցումով հանդես եկած աշակերտներին, հայոց լեզվի և գրականության ուսուցիչներին։

«Ջահուկյանական ընթերցումներ» միջազգային գիտաժողով. 8-10 հունիսի 2016 թ.

Արդեն 11-րդ տարին է, ինչ ՀՀ ԳԱԱ լեզվի ինստիտուտը կազմակերպում է գիտական ընթերցումներ, որոնք վերաբերում են հայերենի պատմության և կառուցվածքի տարբեր հարցերի, ընդ որում ոչ միայն հանրապետության, այլն արտասահմանյան ուսումնասիրողների մասնակցությամբ։

Հունիսի 8-10-ին յուրաքանչյուր օր երկուական նիստով զեկու-ցումներ կարդացվեցին ավելի քան երեք տասնյակ թեմաներով, ընդ որում բավականին հատկանշական էր երիտասարդ ուսումնասիրողների մասնակցությունը՝ ոչ միայն լեզվի ինստիտուտի, այլն հանրապետության, մասնավորապես Երևանի, Վանաձորի, Գորիսի, Իջևանի, Արցախի բուհերի հայագետ հետազոտողներ։

Զեկուցումները տարբեր էին իրենց թեմատիկայով, ընդզրկում էին հայերենի ուսունասիրման տարբեր բնագավառները։

Ընդհանուր և համեմատական լեզվաբանության առանձին հարցերի շուրջ զեկուցումներով հանդես եկան Վ. Համբարձումյանը («Հայերենի տվյալների կարևորությունը հնդեվրոպասեմական լեզվական առնչությունների ուսումնասիրության հարցում»), Դ. Գյուլզատյանը («Քերականական կարգերի սահմանակցությունը»), Հ. Չաքարյանը («Լեկ, փոկ և թաղիք բառերի ստուգաբանությունը»), U. Ավետյանը («Ավանդական և արդի հնդեվրոպաբանական մոտեցումների որոշ առանցքային տարբերությունների շուրջ»), Հ. Մելքոնյանը («Հավելադրումը և զեղչումը որպես հակոտնյա միտումներ. դրսևորումները հայերենում»)։

Ջուգադրական լեզվաբանության բնագավառին վերաբերող թեմաներ ևս շոշափվեցին, որոնք հիմնականում հարցադրումներ էին և ունեին ակնարկային բնույթ։. Նման զեկուցմամբ հանդես եկան Թ. Ամրյանը («Եզդիների կրոնի բնիկ եգրաբանության շուրջ»), Ա. Խաչատրյանը և Ա.Բարխուդար-յանը («Անձնանունների հոլովման յուրահատկությունները Նոր կտակարանի գրաբար և հին հունարեն տարբերակներում») և Գ. Գրիգոր-յանը («Խոսակցական և գրական լեզուների տեմպի համեմատական քննություն»)։

Հայոց լեզվի պատմությանը վերաբերող հարցերի շուրջ ելույթները բազմազան էին, հետաքրքիր զեկուցումներ ունեցան Ք. Հարությունյանը («Դարձվածային միավորները Փ.Բուգանդի «Պատմութիւն հայոց» երկում»), Մ. Գրիգորյանը («*Միրտ* բառը գրաբարյան դարձվածային միավորներում»), U. Գրիգորյանը և Ն. Պարոնյանը («Ստուգաբանական դիտողություններ Վ. Արևելցու Ճառերում»), Ն. Դիլբարյանը («Խեթալուվական արմատները հայկական տեղանուններում»), Հ. Թադևոսյանը («Իմաստային նոր դրսևորումներ «Գիրք վաստակոց»-ում»), Ն. Պողոսյանը («Նոր ձևույթների առաջացումը և գործածությունը հետգրաբարյան շրջանում»)։

Մեծ թվով զեկուցումներ նվիրված էին հայերենի բարբառներին,
ընդ որում հիմնականում նյութի
ավանդական վերլուծության
սկզբունքներով։ Ուշագրավ թեմաներով հանդես եկան Վ. Կատվալյանը («Բայազետի և մերձավոր
բարբառների հիմնական տարբերությունները և ընդհանրությունները»), Ջ. Բառնասյանը («Կայուն
բառակապակցությունները հայե-

րենի բարբառներում»), Ժ. Միքայելյանը («Բայի երկրորդական
բաղադրյալ ժամանակները հայերենի արևմտյան խմբակցության մի
քանի բարբառներում»), Հ. Խաչատըրյանը («Աղբ և աղբանոց հասկացությունների բառային դրսևորումները բարբառային հայերենում»), Ս.Միքայելյանը («Արաբական փոխառությունները Վանի
բարբառի խոսվածքներում»), Ս.
Մանուչարյանը («Բարբառային
իրողությունները Ս. Այվազյանի
«Ճակատագիրն հայոց» և «Խնձորեսկ» վեպերում)։

Ժամանակակից գրական հայերենի քերականական կառուցվածքի, նրա կանոնարկման, այլև գեղարվեստական ոձի հարցերին անդրադարձ եղավ մի քանի զեկուցումներում։ Եղան նոր հարցադրումներ, առաջարկվեցին քննության այլ մոտեցումներ։ Նման դրույթներով հանդես եկան Ն. Մարգսյանը («Խոսակցական լեզվի նորմերի խնդիրը»), Ռ. Դոխոյանը («Վարքի բայերի իմաստային դասակարգումը արդի հայերենում»), Վ. Ներսիսյանը («Հայերենի *համաձայնել և համաձայնվել* բայերի իմաստային տարբերակման հարցի շուրջ»), Ա. Մկրտումյանը («Դարձվածային նորաբանությունները և հոմանշային գործածությունները Վ. Թոթովենցի «Բաց կապույտ ծաղիկներ» պատմվածքում»), Ա.Ամիրխանյանը («Գառ բառով հայերեն բուսանունները») և այլն։

Հայերենի գրական երկու տարբերակների արևելահայերենի և արևմտահայերենի որոշ հարցերի անդրադարձան Ռ. Թոխմախյանը և Մ.Տիոյանը («Ժխտման քերականական կարգը արևմտահայերենում և արևելահայերենում»), Մ. Ղուկասյանը («Այո-ոչ հարցումները Մատթէոսի արևելահայ և արևմտահայ Ավետարաններում»)։

Հայ քերականագիտության առանձին խնդիրների վերաբերող զեկուցումներ կարդացին Հ. Հարությունյանը և Լ. Պետրոսյանը («Բառերի կապակցելիության դիտարկումները գրաբարի քերականության պատմության մեջ (XVII-XIX դդ.»), Տ. Սիրունյանը («Հովհ. Քոնեցու քերականության սահմանումների լատիներեն նախօրինակները»)։

Բնագրի (տեքստի) վերլուծության առանձին հետաքրքիր հարցեր շոշափեցին Ա. Բարսեղյանը («Նախադասությունների կապակ-

ցության նյութական բառական միջոցները տեքստում») և Ա. Մարզըսյանը («Անձնանունները գավեշտի հենք հայ ժողովրդական երգիծական մանրապատումներում և զվարձախոսություններում»)։

Այս գիտաժողովում արժանիորեն կարևոր էին արևմտահայերենի և նրա ուսուցման խնդիրներին վերաբերող զեկուցումները։ Կոնկրետ թեմաներով հանդես եկան Լ. Նազարյանը («Հալեպահայ դպրոցների կրթական համակարզը և հայեցի դաստիարակությունը»), 3. Չոլաքեանը («Ընթացակցական դերբայի խնդիրը արևմտահայերէնի մէջ»), Ա. Մարգսյանը («Արդի արևմըտահայերենի գործնական բառարանի սկզբունքները»), Ա. Ֆշնկջյան («Արևմտահայերենի խոնարհման համակարգը պատմական զարգացման ընթացքում»)։